

Протокол

№

гр. София, 17.05.2016 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 17.05.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на
прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **728** по описа
за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид
следното:

На именно повикване в 11.00 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ – С. А. М., редовно уведомен при условията на чл. 137, ал. 7 от АПК, се
явява лично и с адвокат Б., редовно упълномощен, с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ПО ИСКА – ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА
НАКАЗАНИЯТА”, редовно уведомен при условията на чл. 137, ал. 7 от АПК, се
представява от юрисконсулт Ш., редовно упълномощен, с пълномощно от днес.

СГП – редовно уведомена при условията на чл. 137, ал. 7 от АПК, се представява от
прокурор К..

СВИДЕТЕЛЯТ М. Й. Л., редовно и своевременно призована, се явява лично.

СВИДЕТЕЛЯТ А. М. Л., редовно и своевременно призована, се явява лично.

СВИДЕТЕЛЯТ П. Т. Р., редовно и своевременно призован, се явява лично.

СВИДЕТЕЛЯТ К. С. К., редовно и своевременно призован, се явява лично.

СВИДЕТЕЛЯТ Б. Н. М., нередовно призован, се явява лично.

ИЩЕЦЪТ – Да се даде ход на делото.

АДВОКАТ Б. – Да се даде ход на делото.

ЮРИСКОНСУЛТ Ш. – Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОР К. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че са налице процесуалните предпоставки за даване ход на делото в
днешното съдебно заседание и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВОКАТ Б. – Да пристъпим към разпит на допуснатите свидетели.

ИЩЕЦЪТ – Да пристъпим към разпит на допуснатите свидетели.

ЮРИСКОНСУЛТ Ш. – Да пристъпим към разпит на допуснатите свидетели.

ПРОКУРОР К. – Да пристъпим към разпит на допуснатите свидетели.

СЪДЪТ намира, че следва да бъде снета самоличността на явилите се в днешното съдебно заседание свидетели и

ОПРЕДЕЛИ:

СНЕМА самоличността на свидетелите:

М. Й. Л. 53 г., неосъждана, майка на ищеца.

А. М. Л. 54 г., осъждан, баща на ищеца.

П. Т. Р. 44 г., осъждан, изтърпяващ наказание Лишаване от свобода в Затвора [населено място].

К. С. К. 52 г., осъждан, изтърпяващ наказание Лишаване от свобода в Затвора [населено място] дол.

Б. Н. М... 46 г., осъждан, изтърпяващ наказание Лишаване от свобода в Затвора [населено място] дол.

Предупредени за наказателната отговорност по чл. 290 НК за даване на неверни показания.

Свидетелите обещаха да даде верни показания.

Съдът напомни и отговорността на свидетелите М. Й. Л. и А. М. Л. и възможността да се откажат да свидетелстват с оглед съществуващата роднинска връзка.

Л. – Да, ще се възползвам от правото да дам показания.

Л. – Да, ще се възползвам от правото да дам показания.

Съдът изведе от залата свидетелите Л., Р., К. и М..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля М. Л..

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Синът ми е задържан 2009 г. От месец май 2009 г. изтърпяваше наказание в Затвора [населено място] дол, сега е в Затвора [населено място].

АДВОКАТ Б. – По време на престоя в Затвора [населено място] дол бяхте ли на свиждане със сина си?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Да, много пъти. Два пъти редовните свиждания в месеца и бях негов защитник и ходех 1-2 пъти седмично като негов защитник на свиждания.

СЪДЪТ – На тези срещи, на свижданията какво се случваше?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – На всичките срещи синът ми беше с белезници на ръцете и на краката. Многократно съм говорила с управителя на затвора поне на адвокатските свиждания да му бъдат сваляни белезниците на ръцете, защото той имаше да записва неща, но не му се сваляха.

СЪДЪТ – Обжалвахте ли тези откази, бездействия?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Не съм обжалвала отказите да бъдат свалени белезниците, защото отказите бяха устни. Отговаряха ми, че такъв е редът и законът и по този начин трябва да бъде синът ми.

АДВОКАТ Б. – Подавала ли сте жалби, до къде и до кого?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Подавала съм жалба до ГДИН, която е от месец октомври 2010 г., тъй като на едно адвокатско свиждане синът ми С. падна и си разби главата, тъй като беше с белезници на ръцете и на краката, не можеше да се движи и отреагира и затова подадох жалбата, че винаги е с белезници.

АДВОКАТ Б. – Имаше ли разлика в свижданията, които са редовните месечни и при

свижданията и контактите, които сте имали със сина ви като защитник?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Не, винаги беше с белезници.

АДВОКАТ Б. - Имаше ли разлика в посещенията на нормалните месечни свеждания и адвокатските свиждания?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Не, всички свиждания се провеждаха в едно и също помещение – помещението за свиждане.

АДВОКАТ Б. – И при двата вида свиждания ли имаше присъствие на Надзорен състав?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Да. Тъй като помещението е с решетка винаги имаше представител на Надзорния съвет както в помещението, в което се намирах аз, така и в помещението, в което се намираше С..

АДВОКАТ Б. – Може ли да посочите колко месечно свиждания сте извършили общо на един месец?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Не мога да кажа. Средно осем свиждания на месец, които включват както редовните свиждания, така и срещите ни като адвокат.

АДВОКАТ Б. – При свижданията, които имахте, оплаквания от страна на сина Ви, имаше ли във връзка с това, че свижданията са с белезници, които му ограничават правото да води бележки?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Да, на всички свиждания синът ми винаги се е оплаквал. На свижданията ходехме само аз и баща му и той винаги се е оплаквал от това негово състояние. Беше много депресиран. Детето му не ходеше на свиждане, той не искаше нито приятели да ходят, нито други близки. Чувстваше се неудобно.

ИЩЕЦЪТ – Освен белезници на ръцете и на краката имаше ли и колан?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Да, на всички свиждания, на които присъствах, освен белезниците на ръцете и на краката, синът ми имаше и един колан, който се намираше на кръста, на който колан беше свързана една верига и белезниците бяха хванати, не мога точно да го обясня как изглежда, виждаше се.

ЮРИСКОНСУЛТ Ш. – По повод депозираната процесна жалба, подадена от Вас месец октомври 2010 г., оспорихте ли по-нататък по съдебен ред?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Не, не съм оспорила по-нататък по съдебен ред.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Нямаме повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля Л..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля А. Л..

СЪДЪТ – Ходили ли сте на свиждания на сина ви, къде и кога?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Да, докато беше в Затвора [населено място] дол там съм ходил на свиждане и то нееднократно, тъй като бях конституиран като негов защитник.

СЪДЪТ – Сам или със съпругата си ходехте на тези свиждания?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – На тези свиждания съм ходил и сам и с адвокат А. и със съпругата ми.

АДВОКАТ Б. – Може ли да посочите средномесечно колко пъти са били свижданията при престоя на ищеца в Затвора [населено място] дол?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – На двете редовни свиждания, които се полагаха, съм бил почти винаги и почти всяка седмица горе-долу най-малко веднъж седмично съм ходил като защитник.

АДВОКАТ Б. – Имаше ли разлика в начина на провеждане на свижданията при редовно месечно свиждане и в качеството на повереник и защитник?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Аз основно не съм видял разлика в свижданията, тъй като и на редовните свиждания, и на адвокатските срещи беше в един и същи вид, вързан с белезници на ръцете и на краката.

АДВОКАТ Б. – Надзорен състав присъстваше ли на двата вида свиждания?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Присъстваше Надзорен състав и то в повечето случаи на адвокатските свиждания. Имаше и на обикновените свиждания, но там беше по-намален съставът. Имаше 1-2 униформени, а на адвокатските свиждания ми се е случвало някой път да са четирима – двама въоръжени откъм неговата страна, тъй като има преграда и другите двама от моята страна. Лицата, които посочих, бяха въоръжени с автомати/ откъм неговата страна, а от моята страна, също бяха въоръжени, но по – малко.

АДВОКАТ Б. – Известен ли Ви е инцидент по време на свижданията и по време на престоя в Затвора [населено място] дол?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – Многократно съм имал разговори с хората, които отговарят специално за режима в Б. дол, но най-фрапиращото нещо, което лично на мен ми направи впечатление, че на едно адвокатско свиждане ги помолих, мисля че бяхме със съпругата ми заедно, да му отвържат поне ръцете, защото трябваше да подпише един документ. Това не се състоя и докато се разправяхме с въоръжените хора от нашата страна, вече тръгнаха да приключват свиждането, спъна се/ синът ми/, не знам от какво се закачи назад, падна и си удари главата в радиатора, който беше от задната страна. Това ме вбеси. След инцидента със сина ми, аз излязох отвън и разговарях с човек, който отговаря за режима, мисля, че Зам.-директор или нещо от сорта и говорихме за това, че синът ми е паднал и го помолих поне на адвокатските свиждания да му махат белезниците на ръцете, но отговорът на лицето, с което говорих беше, че такава е практиката.

АДВОКАТ Б. - При падането имаше ли травма синът Ви?

СВИДЕТЕЛЯТ Л. – При падането, не забелязах синът ми да има рана на главата, но по гримасата, която направи, разбрах, че има силна болка.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Нямаме повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля Л..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля П. Р.– Познавам ищеца от Затвора [населено място] дол. Били сме заедно в една група. Аз бях в тази група от 2008 г. до 2011 г., а мисля, че М. от 2009 г. до 2011 г.

АДВОКАТ Б. - Каква група беше тази, която посочихте?

СВИДЕТЕЛЯТ Р. – Групата, в която се намирах и аз и М. беше Първа група за осъдени с доживотни присъди.

СЪДЪТ – М. беше ли осъден тогава?

СВИДЕТЕЛЯТ Р. - Когато посочих М. не беше осъден, а беше следствен.

АДВОКАТ Б. - Може ли да посочите лицата от вашата група как се водеха на свиждане, с белезници, или не?

СВИДЕТЕЛЯТ Р. - Всяко едно излизане от килията, на което и да е лице, пребиваващо в тази група, независимо по какъв повод, лицето биваше оковано с белезници на ръцете. Когато отива на свиждане – адвокатско или с близки или роднини, е с белезници на ръцете, на краката и съответно тези, които са на ръцете са стегнати към колан, който е на кръста.

АДВОКАТ Б. - В случая ищецът М. не е бил изключение от това правило на затвора?

СВИДЕТЕЛЯТ Р. – Ищецът М. не е бил изключение от това правило да се води на свиждания и на излизания по този начин и аз съм го виждал като отива на свиждане по този начин обездвижен.

АДВОКАТ Б. - По време на свижданията сваляха ли се тези белезници?

СВИДЕТЕЛЯТ Р. – Не, не се сваляха за цялата група.

АДВОКАТ Б. - Чували ли сте С. да се оплаква за нещо по време на свижданията?

СВИДЕТЕЛЯТ Р. – Оплакването на С. беше, че свиждането му се провежда с белезници, което създава дискомфорт както за него, така и за близките му. Говорил съм си със С. всеки ден по време на престоя на открито и той многократно е споделял тези свои тревоги, притеснения, безпокойство. Чул съм и негови разговори със социалния работник където също поставя този въпрос, че свиждането се прави с белезници.

АДВОКАТ Б. - При двата вида свиждане нормалното месечно, което е два пъти и такива, които са с адвокат, и при двата ли вида свиждане той беше с конвой с белезници?

СВИДЕТЕЛЯТ Р. – Да и при двата вида свиждания беше обездвижен с белезници.

ПРОКУРОР К. – Какъв е бил режимът на изтърпяване на наказанията във Вашата група?

СВИДЕТЕЛЯТ Р. – Осъдените в групата бяха на различен режим. Аз бях на специален режим, но имаше и такива, които бяха на усилено строг режим.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Нямаме повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля Р..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля К. К.– Познавам ищеца С. М.. Бяхме заедно в Затвора [населено място] дол. Аз бях там от 2008 г. Него го докараха ориентировъчно след около две години, не мога да посоча точно кога. С. го поставиха в най-малката килия, която беше през моята килия. Аз бях в 5 килия, той беше в 7 килия.

АДВОКАТ Б. – Групата, в която бяхте, на какъв режим беше?

СВИДЕТЕЛЯТ К. – Ние бяхме на специален режим. Аз бях осъден. В групата, в която аз бях, всички лишени от свобода бяха осъдени с доживотни присъди и специални режими. Тъй като ние си говорихме със С. и от него знаех, че е следствен и тепърва ще му се водят делата, но беше настанен в нашата група. Аз се учудих защо М. е при нас, защо е постоянно вързан с белезници на ръцете, краката и усмирителен колан. Говорили сме си много пъти със С. през прозореца защо е така, но и той не знаеше, възмущаваше се постоянно и на всяко свиждане го изкарваха с белезници на ръцете, краката и с усмирителния колан. Притесняваше се за това, че не може да си води записки, защото по това време беше следствен и трябваше да се среща и с адвокати, не може да си води бележки. Най-много се притесняваше когато майка му идваше на свиждане и го виждаше в това състояние, тя се разстройваше, плачеше. Това беше на всяко свиждане, те така го изкарваха с белезници на ръцете, краката, с усмирителен колан.

АДВОКАТ Б. - На месечните свиждания всички лица от групата по този начин ли ходехте, с белезници, колани?

СВИДЕТЕЛЯТ К. – Да, всички ходехме по този начин, но аз се учудих защо на него му слагат, защото нямаше присъда. Беше в най-малката килия, която беше 2 на 3 м, нещо такова, то не е за хора.

АДВОКАТ Б. - Освен майка му и баща му виждали ли сте други лица на свиждания?

СВИДЕТЕЛЯТ К. – Да, идвали са. Чувал съм от самия ищец, че той се е срещал със свои близки и с адвокати, но не съм присъствал на тези свиждания и винаги беше разстроен, че го унижават по този начин, като го връзват с тези белезници и как се е чувствал депресиран. Знам от самия ищец, че от самото връзване с белезниците, на самото свиждане беше паднал и си беше ударил главата на радиатора, на парното, което се намира точно там където се правят свижданията.

ПРОКУРОР К. - Споделял ли е ищецът за какво престъпление е бил обвинен?

СВИДЕТЕЛЯТ К. – Аз четях вестници и имах представа горе-долу за какво е обвинен, но не съм го питал да ми сподели точно. Знаех, че редовно излиза на срещи с адвокати и искаше да му минат делата, за да излезе истината.

СЪДЪТ – От вестниците какво прочетохте?

СВИДЕТЕЛЯТ К. – От вестниците разбрах, че е задържан за някакво убийство.

ПРОКУРОР К. – Знаете ли дали след това е бил осъден за това престъпление?

СВИДЕТЕЛЯТ К. – Знам, че е осъден за някъде около 25 години, или 30 години, но не съм разбрал от ищеца, а пак от вестниците. Докато беше още в Затвора [населено място] дол, той винаги и постоянно беше извеждан с белезници. Това го запомних в самия Затвор [населено място] дол.

АДВОКАТ Б. - Във връзка с падането, знаете ли дали на ищеца му е оказвана медицинска помощ?

СВИДЕТЕЛЯТ К. – Не мога да си спомня.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Нямаме повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля К..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля Б. Н. – Познавам ищеца С. от когато беше в Затвора [населено място] дол. Аз помня, когато той беше в тежкия коридор, в който се намирах и аз. Периодът беше 2010-2011 г., някъде там и за период малко повече от година – 13-14 месеца.

АДВОКАТ Б. - Колко пъти се провежда месечното свиждане по време на престоя ви в затвора?

СВИДЕТЕЛЯТ Н. – За периода 2010-2011 г. беше два пъти в месеца - втора неделя и четвърта събота.

АДВОКАТ Б. - Знаете ли дали ищецът е пропускал месечно свиждане, или не през този период, през който бяхте заедно?

СВИДЕТЕЛЯТ Н. – Не съм сигурен напълно, но мисля, че не е пропускал свиждане.

АДВОКАТ Б. - Знаете ли дали ищецът е провеждал адвокатско свиждане месечно и ако знаете колко пъти в месеца?

СВИДЕТЕЛЯТ Н. – Знам, че е провеждал адвокатско свиждане и знам, че често го правеше, но не зная колко пъти в месеца.

АДВОКАТ Б. - Може ли да дадете обяснения за тежкия коридор какво представлява?

СВИДЕТЕЛЯТ Н. – Тежкия коридор това е Първа група на нашия затвор, в който са изолирани доживотните, какъвто съм и аз, а също и другите лишени от свобода, на които им е наложена административна мярка „Изоляция“ от страна на Началника на затвора за неспазване на установения режим в затвора, предполагам, че е за такова нещо.

АДВОКАТ Б. - Знаете ли по времето на вашия престой да е имало обвиняеми и подсъдими в този коридор?

СВИДЕТЕЛЯТ Н. – Не, не знам да е имало обвиняеми и подсъдими, не знам какви са били.

АДВОКАТ Б. – Знаете ли за оплакванията на С. за воденето му с белезници и ако да, до къде?

СВИДЕТЕЛЯТ Н. - Да, знам от самия С., защото сме имали възможност да разговаряме и аз самия съм го чувал, когато той е разговарял с инспектор „Социална дейност“ и с началниците. Той се е оплаквал както писмено, така и устно от това, че му слагат помощни средства не само на територията на затвора, но и когато провеждаше свиждания. Той твърдеше, че се нарушават правата му по чл. 112, чл. 118 ЗИНЗС и казваше на началниците, че помощни средства могат да се ползват единствено и само на територията на затвора, когато е нарушен редът и дисциплината, а той казва аз не съм нарушил дисциплината по никакъв начин.

СЪДЪТ – Знаете ли по тези жалби, сигнали да има произнасяне?

СВИДЕТЕЛЯТ Н. – Не знам дали по повод жалбите, оплакванията, сигналите има произнасяния. Даже сме провеждали заедно свиждания с ищеца, даже имам спомен, че тук присъстващите негова майка и баща бяха много разстроени от това, даже майка му се разплака когато видя, че той е окован във вериги и предположи, че той е извършил някакво престъпление и нарушение. Вътре в самия затвор, както г-н М., така и аз навсякъде в този период ни водеха с белезници на ръцете, на краката, с усмирителен колан. Банята, в която ни къпеха, беше в съседна на мен килия и дори до нея ни водеха с белезници. Единствено ни сваляха белезниците преди къпането през една решетка. Същото беше, когато го изкарваха С. както на баня, така и на каре /на престой на открито/, неговата килия беше буквално на метри от самата клетка, на която го изкарваха и въпреки това му слагаха белезници, колани.

АДВОКАТ Б. - Може ли да посочите, след като сте били и в други затвори, по отношение на Първа група такова ли е положението с белезниците и в другите затвори и в същата тази първа група?

СВИДЕТЕЛЯТ Н. - Никъде в друг затвор не съм виждал подобно нещо. Мен самия, когато ме водят по делегация в С. затвор, въпреки че съм същия човек, със същия режим и със същите документи, никъде не ми се поставят белезници, само в Затвора [населено място] дол. Знаем, че ищецът страдале, защото е

споделял с мен и аз знам от него, че е изпитвал безсилие, безпокойство, безпомощност и аз самия съм бил в същото положение и съм изпитвал негативни чувства.

ЮРИСКОНСУЛТ Ш. – Може ли да посочите къде са провеждани свижданията за процесния период в Затвора [населено място] дол?

СВИДЕТЕЛЯТ Н. - Свижданията се провеждат в помещение, което е пригодено за провеждане на свиждания.

ЮРИСКОНСУЛТ Ш. - Тези помещения къде се намират на територията на затвора или извън него?

СВИДЕТЕЛЯТ Н. - Помещението за свиждания е едно и е на територията на затвора. Ние сме затворени в клетка с решетъчни врати и между нас и близките ни има двойна мрежа, която отделя нас от близките ни.

Уточняващ въпрос на АДВОКАТ Б. - За кои свиждания говорите месечните или адвокатските?

СВИДЕТЕЛЯТ Н. – Помещението, което описах, касаше свижданията с близките ни.

АДВОКАТ Б. - Има ли отделни помещения за свиждания с адвокат.

СВИДЕТЕЛЯТ Н. - Преди този период имаше, а в този период, в който е бил ищецът, аз не съм правил свиждания с адвокат и не знам.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Нямаме повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля Н..

АДВОКАТ Б. – Да се приемат всички представени доказателства.

ИЩЕЦЪТ – Да се приемат.

АДВОКАТ Б. – Представям и моля да приемете жалба и отговор от ГДИН, допълнение и уточнение на молба, с копие за ответната страна. Периодът, за който ищецът претендира обезщетение е от 30.03.2010 г. до 27.05.2011 г., уточнено е в т. 2 в допълнението, което току-що представих.

ИЩЕЦЪТ – Това е периодът, за който претендирам обезщетение, както го посочи адвокатът.

ЮРИСКОНСУЛТ Ш. – Да се приемат доказателствата. Във връзка с представеното допълнително уточнение, писмените и устни доказателства от днешното съдебно заседание моля да ми дадете възможност да изразя допълнително становище, по преценка на съда, да мога да се запозная с уточнението.

ПРОКУРОР К. – Да се приемат писмените доказателства. Следва

да се даде възможност на ответника да се запознае. От разпита на свидетелите очевидно ищецът се опитва да доказва вреди, такива каквито не са заявени в исковата молба, съответно разширява периода и трябва да се даде възможност на ответника да вземе становище по тези искания, които могат да се считат и съответно за нова искова молба и период.

СЪДЪТ намира, че следва да бъдат приети представените след предходното съдебно заседание писмени доказателства и

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените към молба от 11.04.2016 г., приложените към молба от 13.04.2016, приложените към друга молба от 13.04.2016 г., приложените към молба от 19.04.2016 г., приложените към молба от 11.05.2016 г., приложените към друга молба от 11.05.2016 г. писмени доказателства и затворническото досие на С. М..

СЪДЪТ предостави възможност на юрисконсулт Ш. да се запознае с днес представените писмени доказателства и уточнението на молбата.

АДВОКАТ Б. – Представям още заверено копие на картон на ищеца.

ЮРИСКОНСУЛТ Ш. – Моля да ми бъде дадена възможност да се запозная с днес представените писмени доказателства и да изразя становище по тях, ако е възможно.

ИЩЕЦЪТ – Моля да ми бъде дадена възможност да се запозная с днес представените писмени доказателства, с които не съм се запознал.

СЪДЪТ намира, че следва да бъде дадена възможност на страните по делото да се запознаят с днес представените писмени доказателства и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 10-дневен срок от днес да се запознаят с представените в днешното съдебно заседание писмени доказателства и неприети и да изразят становището си по тях.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните, с отделна писмена молба, в 10-дневен срок от днес да формулират доказателствените си искания.

УКАЗВА на страните по делото, че при последващи

несвоевременно депозирани искания за доказателства, на същите ще бъде наложена глоба по реда на чл. 89 и следващите от ГПК. Тъй като делото не е изяснено от фактическа страна, АССГ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА съдебното заседание за 21.06.2016 г. от 11.00 ч., за която дата и час страните - уведомени при условията на чл.137, ал.7 АПК.

Да се призове ищецът от Затвора [населено място].

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11.54 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: